

28.2.1.1 Voorbeeld: vooruitgang (1PK) is verandering, met gevolgen

Er waren in 1898 al 300.000 paarden in New York. Druk verkeer dus.

De eerste stedelijke conventie van burgerlijk ingenieurs en architecten ging over De Grote Mestcrisis. Alle 1PK's samen zorgden voor 1.134 ton mest en 227.125 liter paardenurine.

Elke dag! Er waren stadsblokken waar mest bijna 30 meter hoog werd opgestapeld. In sommige straten moesten mensen tot over de enkels door mest en smurrie waden. De NY Times meldde dat er elke dag 3 miljard vliegen in het vuil werden gekweekt.

Eerst werd er nog mest verkocht aan boeren in de buurt. Daarna werd het over rivieren naar velden in het noorden gebracht. Het overaanbod werd te groot, binnenschepen gingen het in zee dumpen. Het spoelde overvloedig aan op de stranden van Long Island, en vormde mestbanken die schepen deden kapseizen en de scheepvaart blokkeerden. Waardoor constant gebaggerd moest worden.

Rijken betaalden de misdadige Tamanny Organization om hun straat 2x per week schoon te maken.

En er was nog geen riolering... Dus ook de output van onze soort (+3 mio) verrijkte diezelfde straten. Stank, ongevallen en lawaai liepen de spuigaten uit. (Sommige historici twifelen aan de cijfers, maar niet aan het verhaal, dat zicht trouwens ook in Londen e.a. grote steden afspeelde. Er waren al kranten en fotografen.)

In 1908 was de helft van alle paarden in NYC vervangen door auto's. Het probleem werd zo onbedoeld vrij snel opgelost. (En vervangen door een ander.) De hoop, gesteld op (toekomstige) wetenschap en techniek, heeft niets opgelost.

Het probleem?

We beseffen niet dat dingen die banaal lijken, als paardenvijgen, door schaalvergroting een enorm probleem zijn.

♣ Een plasticen drankrietje dumpen is geen ramp. Zeggen miljoenen mensen.

We produceren dingen en afval die niet meer in de natuurlijke kringlopen passen en daardoor een bedreiging zijn voor levensvormen. We overzien de gevolgen op lange termijn niet, en offeren die toekomst van anderen op aan onze korte termijn winst en comfort.

De veroorzakers van een probleem hebben er vaak veel minder last van dan de buurt. Zij vinden het ongemak 'normaal'. Zij zoeken of werken zelf niet aan oplossingen. Die worden geëxternaliseerd (📖 op de gemeenschap verhaald).

Het probleem uit het zicht verwijderen is geen oplossing. Dumpen verplaatst het probleem.

Er van uitgaan dat wetenschap en techniek alle problemen oplossen is eigen verantwoordelijkheid afschuiven op andere mensen en generaties.

Het ene probleem door een ander vervangen is niet de beste oplossing. Vooraf alle problemen (correct) inschatten is erg moeilijk. Voorkomen blijft beter dan genezen.

♣ Bodemdegradatie speelde telkens een belangrijke rol gespeeld in de ondergang van beschavingen. David R. Montgomery

♣ Mijn ToDo lijstje blijkt niet tegen de zon te kunnen. Loesje

Voor gemak en comfort breiden we gebruik van veel dingen uit tot over de grenzen van wat de omgeving kan dragen: woningen, verharding en wegen, gif, kunststoffen, CO₂, ...

Energie-expert Ronnie Belmans (U Leuven, VITO, Eenergyville) had het ooit over “de wet van het behoud van miserie”: ‘Elk energiesysteem dat de mensheid al gekend heeft, had zo zijn nadelen. Open vuur, paard-en-kar, het olie en gas van vandaag: niets is perfect. Het is allemaal vervuilend, het ene natuurlijk al wat meer dan het andere.’

Vooraf omdat we mateloos, op grote schaal overdrijven, en grondstoffen in onbalans veel sneller vervuilend opmaken dan de natuur ze kan regenereren.